

УДК 378.046.4

СПЕЦИФІКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ

Кузьміна Тетяна Миколаївна,
*здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта(Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)»,
Миколаївський національний аграрний університет*

Сучасне життя безупинно змінюється і з кожним роком, з'являються нові інтереси та нові ідеали. Професії, які обирають, вимагають величезної відповідальності та зосередженості. Наприклад, від хірургів залежить життя і здоров'я людей. Для того, щоб стати вмілим, висококваліфікованим хірургом потрібно пройти довгий і важкий шлях. Нас часто бентежать роздуми про те, ким ми хочемо бути, від цього ми змінюємо свій вибір. Обдумуючи всі плюси та мінуси нарешті ми остаточно зупиняємося на виборі своєї майбутньої професії, боячись зробити помилку.

Відмінними рисами справжнього педагога повинні бути нестримне бажання постійно саморозвиватися, самовдосконалюватись, неперервне розширення власного кругозору, вдосконалення та пошук нових методів викладання [1]. Педагогіка – це наука, яка не стоїть на місці, це постійний рух тільки в перед, у ногу з часом. Творчий наставник завжди використовує у викладанні сучасні та цікаві методи та прийоми. Відвідування різноманітних семінарів, курсів та мастер-класів – ще одна складова цієї професії.

Професія інженера-педагога належить до нечисленної групи професій, що функціонують одночасно в двох різних системах: «людина-людина» і «людина-техніка». Сучасний інженер-педагог повинен готувати творчу особистість у процесі її професійного становлення.

Інженер-педагог – фахівець із вищою інтегрованою професійною освітою, який здійснює педагогічну (у закладах професійної освіти) та виробничу (на підприємствах певної галузі) діяльність й управління цими видами діяльності з метою професійної підготовки майбутніх фахівців в одній із галузей виробництва в системі професійної освіти, а також кваліфікованих робітників на виробництві. У професійній діяльності цей фахівець має бути спроможний реалізовувати інноваційні проекти, здійснювати пошук найбільш раціональних та ефективних методів і форм організації навчання й виховання, вирішувати комплекс виробничих проблем і проблем розвитку навчальної установи[2].

Інженер-педагог - центральна фігура в навчальних закладах професійно-технічної освіти. Завдяки його діяльності здійснюється діюча спадкоємність поколінь робітничого класу від колективу до колективу, від середовища до середовища, що сприяє створенню умов, які забезпечують всебічний розвиток професійної підготовки молодих робітників. Але саме цим зумовлена складність і відповідальність роботи інженера-педагога так як, чим вище рівень розвитку науки і техніки, тим більш досконалий знаряддя праці, вище культура самих виробників і в цілому культура виробництва, ускладнюється процес навчання і виховання майбутніх молодих фахівців, які вимагають від інженера - педагога нових знань, умінь і звичок.

Молодь, яка вибрала професію інженера-педагога повинна мати такі функції:

- конструктивну (відбір навчально-виховної інформації, необхідної для розвитку пізнавальної діяльності учнів, а також відбір форм і методів її передачі)[1, 3];

- організаторську (реалізація відібраної інформації за допомогою різних педагогічних засобів)[2, 3];

- комунікативну - забезпечує організацію взаємовідносин між інженером-педагогом і учнями, тобто встановлення контакту, який виражається у взаєморозумінні, взаємоповазі, довірі один до одного[3].

Отже, здобувачі вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)» - завтрашні викладачі і майстри виробничого навчання профтехучилищ. Тому необхідно зараз удосконалюватися в науковій, педагогічній та іншій сферах своєї діяльності, тобто оволодіти знаннями, і практикою, згідно з навчальним планом з усією відповідальністю. Нести в собі духовне багатство, інтелектуальне досконалість і глибокий професіоналізм.

Список використаних джерел:

1. Курепін В.М. Психолого-педагогічні методи формування креативного мислення в майбутніх інженерів-педагогів / В. М. Курепін, В. С. Іваненко // Осінні наукові читання : матеріали XXIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, секція № 10. Педагогічні науки, м. Тернопіль, 27 листопада 2019 р. - Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019.
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6416>.

2. Курепін В. М. Використання інноваційних технологій навчання – запорука підготовки висококваліфікованих спеціалістів / В. М. Курепін, Д. В. Курепін // Осінні наукові читання : матеріали XXIII міжнародної науково-

практичної інтернет-конференції, секція № 10. Педагогічні науки, м. Тернопіль, 27 листопада 2019 р. - Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6417>.

3. Курепін В.М. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у освітньому процесі закладів вищої освіти, уклад. В.М.Курепін, А.Б. Веліховська, К.М. Комісаренко // Перспективна техніка і технології – 2019 : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і студентів, м. Миколаїв, 27 вересня 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 132 – 134. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6407>.

*Науковий керівник - старший викладач Курепін В.М.
Миколаївський національний аграрний університет*

УДК 378.147.227

ПРОБЛЕМИ УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ ШЛЯХОМ ДОЛАННЯ СТРАХІВ ТА НЕВПЕВЕНОСТІ

Бабій Анна Олександрівна,
*здобувач вищої освіти спеціальності 204
«Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,
Миколаївський національний аграрний університет*

У сучасному світі психологічні навантаження на людину зросли, практично щодня їй доводиться приймати відповідальні рішення в ситуації невизначеності, перевантаження або дефіцит інформації, яка існує навколо людини, що часто призводить його до стресу. Така ситуація характерна і для освітньої діяльності студента: правильний чи помилковий його вибір, на мій погляд, багато в чому залежить від наявності у неї впевненості в собі.

Метою є обґрунтування взаємозв'язку і взаємозалежності впевненості в собі як властивості особистості студентів в контексті сенсожиттєвих орієнтацій. Завдання полягає у виявленні та інтерпретації фактів, що свідчать про досягнення студентами конкретних показників. Інтерпретуючи «впевненість в собі» як здатність і готовність особистості студентів відстоювати свої права, активно захищати свою позицію, затверджуватися серед інших, підкреслюємо важливість цієї проблеми для демократизуючого і гуманізуючого суспільства, вітчизняної системи освіти, що реалізує особистісно орієнтовану модель, компетентний підхід у вищій освіті (Е. Зеер, А.К. Маркова, Л. В. Мітіна, А.Я. Найн, Л.А. Петровська А.В. Хуторський). Оволодіння компетенціями є метою,